Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и р. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація бôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францішканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціѣ неопечатанѣ вôльнѣ бôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рокъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рокъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 199. | Нинѣ: м. ср. Вавил. см. рим. к. Людмилѣ | Завтра: Захаріѣ пр. Лямберта | Пятниця 16 (4) вересня 1892. | Восходъ сонця 5 г. 40 м.; заходъ 6 г. 9 м. Бaром. 768 терм. + 24·2° + 12 2°. | Рôкъ II.

Дальшѣ предложеня Выдѣлу краевого.

Крôмъ буджету краевого и стоячого зъ нимъ въ звязи управильненя скарбу краевого, удало ся выготовити Выдѣлови краевому ще кôлька важнѣйшихъ проектôвъ, котрѣ предложено теперь Соймови. До сихъ предложень належать передовсѣмъ проекты меліорацiйнѣ:

О реґуляціи рѣки Буга вôдъ устя Полтвы въ Буску аж до границѣ державы коштомъ 594.000 зр., до покрытя котрыхъ мають причинити ся: фондъ краевый 40 прц., державный фондъ меліорацiйный 30 прц., державный фондъ будôвель водныхъ 20 прц., а остатокъ интересованѣ властителѣ ґрунтôвъ. — Другій проектъ дотыкае реґуляціѣ рѣки Золотои Липы вôдъ ставу въ Бережанахъ до Литвинова въ повѣтѣ бережаньскôмъ и пôдгаецкôмъ, коштомъ 132.000 зр. До коштôвъ причинить ся: фондъ краевый 40 прц., державный фондъ меліорацiйный 30 прц., а остатокъ интересованѣ властителѣ. — Третій проектъ вôдносить ся до осушеня багонъ въ повѣтахъ ланцутскôмъ и ярославскôмъ коштомъ 86.250 зр. — Четвертый проектъ мае на цѣли забудоване потока Михайлôвъ въ громадѣ Мунева коштомъ 8.000 зр.,— а пятый проектъ забудоване потока Нишкôвъ коштомъ 25.726 зр.

По мысли торôчнои ухвалы соймовои, поручаючои Выдѣлови краевому запомагати фабрики рурокъ дреновыхъ, жадае Выдѣлъ краевый вôдъ Сойму на ту цѣль сумы 5000 зр. и вносить завôзвати правительство, щобы такою самою сумою причинило ся на ту цѣль зъ скарбу державного. Вôдтакъ 1000 зр. на досвѣды зъ культурою торфовискъ въ Коршевѣ, але пôдъ условіемъ, що правительство буде субвенціонувати тѣ досвѣды изъ скарбу державного. На реґуляцію несплавныхъ рѣкъ домагае ся Выдѣлъ краевый кредиту въ сумѣ 58.995 зр., а на знимки и проекты для меліорацій приватныхъ 6000 зр.

Выдѣлъ краевый предкладае дальше прелімінарѣ фонду пропінацiйного на 1893 р., выготовленѣ Дирекціею тыхъ фондôвъ. Въ загальнôмъ гал. фондѣ пропінацiйнôмъ прелімінуе Дирекція доходы 4,611.494 зр., выдатки 4,403.283 зр., показуе ся отже надвышка доходôвъ 208.211 зр., котра въ порôвнаню зъ 1892 р. есть высшою о 61.207 зр., а то головно зъ причины высшого доходу въ чиншахъ за выарендоване право пропінацiйне и въ оплатахъ шинкарскихъ.

Въ запасовôмъ гал. фондѣ пропінацiйнôмъ прелімінoвано надвышку 21.892 зр., бôльшу о 9.848 зр. въ порôвнаню зъ 1892 р. Въ резервовôмъ фондѣ пропінацiйнôмъ прелімінoвано доходы 234.631 зр., выдатки 99.512 зр., показуесь отже надвышка 135.119 зр., котравъ порôвнаню зъ 1892 р. есть о 5.422 зр. высша.

Титуломъ вôдшкодованя за знесене право пропінаціѣ асиґновано управненымъ до 20 серпня с. р. въ готовцѣ 33,166.109 зр. 13 кр., а въ 4 прц. до конця року 1894 вінкульованыхъ облиґаціяхъ номінально 22,545.550 зр., позôстае отже ще до выасиґнованя въ готовцѣ 678.176 зр. 4 кр., а въ облиґаціяхъ номінально 1,336.550 зр. Крôмъ того признано и выасиґновано управненымъ, титуломъ вôдсотокъ вôдъ капіталôвъ выасиґнованыхъ въ готовцѣ, суму 270.638 зр. 31 кр.

Дальше важнѣйше справоздане Выдѣлу краевого дотыкае реформы поступованя судового въ справахъ неспôрныхъ зъ завôзванемъ правительства, щобы приступило якъ найскорше до тои реформы. Заразомъ предкладае Выдѣлъ краевый резолюцію до правительства, щобы постарало ся о увольнене вôдъ належитостей спадковыхъ въ случаяхъ предвидженыхъ въ §. 1. закона зъ 31-го марта 1890 р. ч. 53 Дн. зак. дер. всѣхъ спадщинъ, котрыхъ чиста вартôсть не переходить сумы 5000 зр.; дальше, щобы постаравъ ся о помноженe числа судôвъ и силъ судейскихъ, наконець о выкорѣнюване покутного писарства черезъ введене до кодексу карного вôдповѣдныхъ постановъ карныхъ.

Зъ дальшихъ предложень Выдѣлу краевого годить ся навести справоздане на перебразоване 7-клясовои школы женьскои въ Бродахъ на 8-клясову выдѣлову зъ доповняючими курсами практичныхъ робôтъ женочихъ и курсомъ теоретичнымъ для дорослои молодежи женьского пола.

Важне для ставлячихъ новѣ домы и будынки.

Изъ многихъ спостережень и богато поодинокихъ выпадкôвъ, обговорюваныхъ въ Палатѣ пословъ Рады державнои, переконала ся ц. к. Администрація скарбу, що передовсѣмъ населене сѣльске, не обзнакомлене точно зъ постановами для осягненя часового увольненя вôдъ податкôвъ домовыхъ, черезъ що интересованѣ стороны бувають выставленѣ на некористнѣ для нихъ наслѣдки. Зъ огляду на по-

---

2

Факіръ.

Пригода, въ котру нѣхто не повѣрить.— Написавъ Л. Бусснаръ.

И хтожъ збагне людску душу? Маю дивити ся на цѣкаву пробу, котра змѣнить мою безсонность на глубокій сонъ, або бодай завстыдаю поганого жартобливця, але ось, не знаю, що робити!

Самі не може зрозумѣти моеѣ мовчаливости и пôднявши мене однымъ размахомъ зъ постелѣ, каже:

— Чуешь, приспати чоловѣка, то отъ собѣ проста забавка, але я тобѣ покажу ще щось далеко дивнѣйшого.... Видишь, н. пр. У тебе рука значно сильнѣйша, якъ у котрого небудь зъ насъ.... хочешь, абы я не дотыкаючи ся тебе, зробивъ лишь моею волею такъ, щобы тобѣ цѣлый бôкъ вôдняло?

— Хочешь, щобы я замкови вôдъ твоеѣ ручницѣ такъ зробивъ, що не будешь мôгъ еѣ ужити? Хочешь, щобы....

— Ану, кажу, зроби такъ, щобы менѣ вôдняло руку!...

Я схопивъ ся при тôмъ на рôвнѣ ноги и запаливъ сѣрничокъ въ видѣ свѣчечки, щобы закурити собѣ папіроску.

Самі, не змѣняючи своеѣ похиленои поставы, влѣпивъ въ мене свои быстрѣ, проникаючѣ, свѣтячѣ очи, що прошивали мене, якъ бы якась фосфорична струя...

Я вже й не чувъ сѣрника въ пальцяхъ.... Упавъ менѣ зъ рукъ на землю, а зъ него пôдняло ся лишь огнисте кôльце бôльше якъ на метеръ въ гору и вôдтакъ згасло. Наразъ бо й рука моя, доси въ половинѣ зôгнена и пôднята до лиця, повисла якъ вôвяла въ долину, начебъ менѣ еѣ вôдняло.

Перепудженый, не знаючи, що собѣ думати, хочу рушити рукою, хочу рушити пальцями, пробую зôгнути еѣ въ лôкти и за всяку цѣну перемогти ту задеревѣлôсть.... Та дарма. Годѣ рушити нею, цѣла рука тяжка якъ олово. Шкôра на нѣй стратила зовсѣмъ чуте.

Не хочу признати ся, що вôнъ мене перемôгъ, а думаючи, що то лишь хвилева задеревѣлôсть, выкликана злымъ положенемъ руки, добуваю въ собѣ всѣхъ силъ: натираю руку, шкробаю нôгтями, а утомившись, кажу Морґанови, абы натиравъ менѣ еѣ безъ перестанку. А однакожь нѣчого не помагае!

— А що, пане, що теперь скажешь на то? — пытае ся Самі й ани на хвильку не спускае зъ мене своихъ очей.

— Скажу, що то якійсь поганый жартъ!... гляньмо!... хибажь я дѣйство вже однорукій?... чи то въ снѣ чи на явѣ?... а може то найшла на мене яка полуда?

А побачивши свôй револьверъ, що выпавъ бувъ менѣ на постѣль, додаю:

Выстрѣлъ зъ револьвера пробудить мене и розжене цѣле то чародѣйство.

— Ану, попробуй стрѣлити! — каже Самі, а я таки въ тôй хвили пробую стрѣлити зъ револьвера лѣвою рукою.

Не можна.... тамъ до лиха!... чи бы замокъ попсовавъ ся? — Самі спаралiжувавъ, загіпнотизувавъ чи попсувавъ, — самъ не знаю, якимъ чародѣйнымъ дѣломъ — навѣть и то знамените оружье, бо ще година тому назадъ, можна було нимъ такъ добре орудувати. Бôгъ-ми, самъ не знаю, що вже маю думати.

А въ моихъ муринахъ ажь духъ заперло и они вôдступають ся вôдъ Инда, самъ навѣть его краянъ Ґравдъ не мае вже вôдваги на него споглянути. Чую якъ Морґанъ, хлопъ якъ дубъ, шепче до мене перепудженый калѣченою французскою мовою:

— Ахъ паноньку, втѣкаймо, той чоловѣкъ то якійсь чарôвникъ, а може таки самъ чортъ!

А другій муринъ, Данило, дзвонить зубами та закрывае собѣ лице руками.

Тогды каже Самі:

— А що, пане, вже вѣришь?

— Бою ся лишь, и то вже менѣ огидло.... бôльше нѣчого.

— Хочешь назадъ сховати револьверъ до кишенѣ?

— Дуже радо.

— Нехай же такъ стане ся, якъ хочешь. Теперь вже можешь запалити сѣрничокъ,

станову § 4-го закона зъ дня 25 марта 1880 р., пôсля котрого, коли минувъ речинець до внесеня поданя о звôльнене на часъ вôдъ податкôвъ, се звôльнене може бути признане ажь вôдъ найблизшого речинця на запавшî податки, слѣдуючого по дни внесеня поданя — отже зъ огляду на се недбалый предприемець будôвлѣ або зовсѣмъ не користае зъ прислугуючого ему добродѣйства, або въ неповнôй мѣрѣ. Крôмъ того занедбане донесеня податковôй власти о веденю будôвлѣ мае ще сей наслѣдокъ, що податки мусять бути додатково приписанî одноразово на довшій періодъ часу а рôвночасно мусять бути приписанî також и належитости карнî.

Щобы оминути тî недогôдности и остеречи стороны вôдъ можливыхъ втратъ, припоручено зарядити все потрѣбне, щобы органы, до котрыхъ приналежить выконане будôвляныхъ законôвъ въ першôй инстанціи, при выдаваню ліценціи на новî будôвлѣ, перебудовы, прибудовы, надбудовы и на частиннî перебудовы звертали выразно увагу предприемцѣвъ, взглядно властителѣвъ домôвъ на се, що задля осягненя звôльненя на часъ вôдъ домовочиншового або домово-клясового податку для проектованои будôвлѣ, треба спеціяльно выстарати ся о таке увôльнене и що вôдповѣднî поданя повиннî бути внесенî до податковои власти що найпôзнѣйше въ 45 днѣвъ по скôнченю будовы цѣлого, або одной части будынку, котра може бути призначена до самостôйного ужитку, а въ кождôмъ случаю передъ уживанемъ предмету, для котрого жадае ся податкового звôльненя.

Дальше припоручено зарядити все потрѣбне, щобы у властивôмъ речинци выконувано постановы о нумерованю домôвъ, въ особенности же при новыхъ будôвляхъ и перебудовуваняхъ, также щобы въ тôмъ взглядѣ поступувано въ порозумѣню зъ податковою и табулярною властею.

Міністерство скарбу, бажаючи улекшити вчасне вношене подань о увôльнене на часъ податку, выдало до всѣхъ краевыхъ дирекцій скарбу розпорядженє зъ дня 2 липня 1892 р., пôсля котрого:

1. Подане може бути внесене нѐ лише на письмѣ. але также устно до протоколу;

2. Протоколъ може бути списаный не лише черезъ податковî власти першои инстанціи, але также черезъ податковî уряды;

3. Начальники громадъ мають уважати ся повномочниками просячихъ особъ;

4. Въ случаю браку доказôвъ, означеныхъ въ розпорядженю зъ дня 1 грудня 1880 р., мае бути дозволеный вôдповѣдный речинець для додаткового ихъ доставленя.

Перегляд политичный.

Комісія буджетова галицкого Сойму ухвалила оногды кôлька вôддѣлôвъ буджету, а то буджеты выдаткôвъ и доходôвъ школъ промысловыхъ, фаховыхъ и доповняючихъ, выдатки на загальнî цѣли школьництва промыслового; выдатки на будовы воднî и меліорации; выдатки на амортизацію и выдатки на здержане памятникôвъ историчныхъ.

Справа веріфікацій выборôвъ въ буковиньскôмъ соймѣ, стала ся и вчера причиною, що рускî, польскî и нѣмецкî послы вышли зъ салѣ и здекомплетували соймъ, котрый треба було вôдложити на часъ необмеженый.

Міністеръ Островскій и міністеръ фінансôвъ Вітте спротивились проектованому обостреню постановъ противъ жидôвъ.

Зъ Константинополя доносять, що Нелидовъ позôстане тамъ лишь доти амбасадоромъ, доки Ґірсъ остаточно не уступить зъ посады міністра, и коли то мають настати великî змѣны въ россійскôй дипльоматіи.

Новинки.

Львôвъ дня 15 вересня.

— **Громадѣ Полопиця**, въ повѣтѣ перемышляньскôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 100 зр. запомоги на будову школы.

— **Хрестины** Доньки Є. Выс. Архикнязя Леопольда Сальватора вôдбули ся вчера рано. Величнo прибрана катедра латиньска вôдъ рана наповняла ся публикою. Около год. 10 рядъ воякôвъ не пускавъ уже зъ публики нѣкого, лише тыхъ, що мали білеты вступу. Передъ год. 11 духовеньство, на чолѣ котрого ишли И. Ексц. Архіепископы Моравскій и Исаковичь, вышло зъ захристіи и удало ся до головнои брамы, щобы ввести малу Архикняжну до святинѣ. Рôвночасно презвитерія наповнила ся гостями зъ найвысшихъ сферъ аристократіѣ, ґенералиціѣ и властей. О год. 11 прибули повозы зъ родиною и гостями Є. Выс. Архикнязя и до катедры вошли: Є. Цѣс. и Кор. Выс. Архикнязь Леопольдъ Сальваторъ, Ихъ Высокости: Марія Беатріксъ княжна Бурбонъ, Донъ Карльосъ, князь Мадриту, Марґарета княжна Мадриту, дама двору ґрафиня Пуппі зъ маленькою Архикняжною Маріею Дольоресъ, марґрафъ Мельґардъ охмістръ, бар. Ляцаріні и ин. Матерію хрестною була Єѣ цѣс. и кор. Высокôсть Архикняжна Марія Имакулята, заступницею матери хрестнои Єѣ кор. Выс. Марія Беатріксъ княжна Бурбонъ; а батькомъ хрестнымъ Єго Кор. Выс. Донъ Карльосъ. Мала Архикняжна дôстала при хрестѣ имена: Марія Имакулята Кароліна Марґарета Бляка Леопольдина Беатріксъ Анна Іосифа Рафала Михаеля Станіслава Игнатія Єроніма Каміно Катерина Петра Цецилія.

— **Впреосв. Митрополитъ Сильвестеръ Сембратовичь** выѣздить въ суботу сего тыждня зô Львова святити новî мурованî церкви: 18 с. м. въ Пôдберѣзцяхъ а 20 с. м. въ Балучинѣ.

— **Ц. к. краева Рада шкôльна** ухвалила на своимъ засѣданю въ дня 12 вересня с. р. слѣдуюче: 1. Потвердити выбôръ Іосифа Добрудзкого заступника управителя 7-клясовои школы женьскои въ Бродахъ на представителя званя учит. до ц. к. окружнои Рады шк. въ Бродахъ. 2. Высказати гр. Отиліи Стадницкôй въ Крисовичь признане за пôдпиранє и опѣку шкôльництва въ повѣтѣ мостискôмъ. 3. Именувати заступниками учителѣвъ въ ґімназіяхъ: Ив. Єнджеєвского и Войтѣха Домбровского въ IV. ґімназіѣ у Львовѣ, Ив. Превоского въ Яслѣ, Ярослава Витошиньского въ Золочевѣ, Володимира Полотницкого въ акад. ґімназіи у Львовѣ, кс. дра Матея Чопора въ Яслѣ, Романа Гамчикевича въ Краковѣ, Андрея Шахновича въ Дрогобичи, Едмунда Ценґлевича въ Бучачи, Евґена Бѣгановского и Евґена Домбровского въ Новôмъ Санчи, Прокопа Рыбчука въ Стрыю; Остапа Фіґеля въ Вадовицяхъ, Володислава Кричиньского въ ґімназіи Францъ Іосифа у Львовѣ. 4 Перенести заступникôвъ школъ середныхъ: Каз. Ґожицкого зъ II. до V. ґімназіѣ у Львовѣ, Леонтія Кузьму зъ Перемышля до пятои ґімназіи у Львовѣ, Кароля Скварчиньского зъ реальнои школы до IV. ґімназіє у Львовѣ, Едмунда Миткевича зъ Тернополя до ґімназіи въ Яслѣ, Володислава Круковского зъ Перемышля до ґімназіи въ Бохни. 5. Именувати учителями школъ народныхъ: Франца Яворского въ Желѣзôвцѣ, Ст. Ґерґовича въ Недѣлискахъ, Ядвигу Бѣциньску мол. уч. въ Ґройци, Антоніну Потураѣвну въ Янчинѣ, Олексу Гайдукевича управителемъ въ Хоростковѣ. 6. Признати додатки пятилѣтнî ґімн. професорамъ: кс. Кар. Целлерови въ Стрыю, о. Юл. Федусевичеви въ Стрыю, дрови Ом. Калитовскому у Львовѣ, Ант. Бадови въ Дрогобичи, Брон. Добряньскому, Іосифови Баронови и Фел. Урбаньскому въ Золочевѣ, Кар. Ґутковскому въ Новôмъ Санчи. 7. Затвердити въ учит. званю Володислава Слюсаря въ Самборѣ. 8. Приняти до вѣдомости справоздане краевого инспектора зъ візитаціѣ школъ народныхъ повѣтôвъ Бôбрка, Перемышляны, Бережаны и Бучачь та затвердити внесеня.

— **Конкурсы**. Выдѣлъ Рады повѣтовои въ Богородчанахъ розписуе конкурсъ на посаду лѣкаря окружного въ Богородчанахъ зъ платнею 500 зр. и 318 зр. на

а поломѣнь не бухне вже зъ него такъ, якъ передъ тымъ.... Рушай рукою якъ и давнѣйше.... Набий револьверъ, а побачишь, що вже можна нимъ стрѣляти.

И дѣйстно. Якъ кулі сказавъ, такъ и стало ся. На его слова щезло все и я въ однôй хвили мôгъ знову рушати рукою, я въ однôй хвили опинивъ ся на постели, куривъ, говоривъ и тѣшивъ ся, що вôдзыскавъ знову повну свободу своихъ членôвъ.

А все таки заедно ще не сплю.... Чи то не якій привидъ?.. Хто то знае?... Може то взялась мене давна горячка и я ставъ ще притôмъ трохи маячити?

* * *

Чоловѣкъ сказавъ бы, що той чортъ вôдгадуе дѣйстно мои гадки.

— Виджу — каже незадовго знову — що ты все ще сумнѣваешь ся, але я тому не дивую ся. Европейцѣ звычайно не хотять въ то вѣрити, чого не понимають, и не признають тои безконечнои силы, яку мы маемо.

— А чомужь не ужиете тои силы, абы освободити ся вôдъ анґлійской неволѣ?

— Зажди лишь трохи!

— Зажди! Але впрочôмъ, що то мене обходить! Отъ поговорѣмъ радше о тôй безконечнôй силѣ, яку вы, якъ кажешь, маете.

— Хибажь ты не бачивъ, що кожда звѣрина въ лѣсѣ наразъ притихне, коли ты хотѣвъ стрясти зъ себе ту задеревѣлôсть, яку я наславъ бувъ на твою руку.

— Ну, бачивъ дѣйстно, що въ цѣлôмъ лѣсѣ стало тихо, якъ въ гробѣ, але то зовсѣмъ просте зъявище, що звѣрята, котрî передъ хвилею ревѣли, спѣвали та шелестѣли, наразъ притихли; замовкли, бо налякали ся надходячои бурѣ.

— Дежь тамъ, замовкли, бо я такъ хотѣвъ.

— Може скажешь, що ты разомъ зô мною замаґнетизувавъ весь сей лѣсъ зô всѣмъ, що въ нѣмъ жие?... Дѣйстно, зъ тебе знаменитый чарôвникъ!

— Смѣешь ся зъ мене? А що скажешь, якъ я то все назадъ вôдчарую?

— Ну, то вôдчаруй напередъ... а вôдтакъ вже побачимо!

Мôй кулі, якъ бы вѣривъ, що зъ него якась тайна и безконечна сила, пôднявъ ся поволи, пôднѣсъ голову и руки идъ величезнымъ деревамъ и стоявъ такъ може чверть мінуты, якъ колибъ имъ розказувавъ своею чародѣйною силою. Заразъ дала ся почути сильна буря; чуемо, якъ несе ся чимъ разъ близше изъ глубины лѣса и захоплюе вершки деревъ та гне галузями и обрывае листе. Наразъ вôдозвала ся нôчна музика, яку розпочали сотки проживаючихъ въ лѣсѣ звѣрятъ, вôдозвала ся зъ такою силою, що ажь насъ заглушила.

Самі, що чекае вôдъ мене слôвъ подиву або переляку, не таить своеи хитрости, дивить ся на мою холоднокровнôсть. Єго штука въ сѣмъ случаю здаесь менѣ такъ неимовѣрна, що не въ силѣ обманути хочь бы й подорожника утомленого ходомъ и безсонностію та роздразненого бурею и розстроеного горячкою.

Моя думка въ тôй хвили така: Самі ще бôльше рознервованый, якъ я, и длятого вôдчувае всѣ змѣны, признаки и звуки у воздусѣ тымъ скорше; чувъ чи змѣркувавъ вже зъ далека надходячій той першій размахъ бурѣ.

Словомъ, хто хоче чогось дуже доказати, не доказуе нѣчого, скорше на вôдворотъ, а я сумнѣваю ся ще бôльше якъ коли небудь о тôй чудотворнôй силѣ индійскихъ факірôвъ, хочь еѣ признають и дуже достовѣрнî подорожники.

Хто не хоче, не вѣрить.

* * *

Але мôй кулі хоче мене конче переконати. Вертаесь знову до сеи справы, зъ великою вагою розповѣдае довго о зручности факірскихъ выхованкôвъ и описуе менѣ подрôбно всякî ихъ чудеса, якî они можуть робити. Я перебивъ ему.

— Все то добре, красно, кажу ему. Але я хотѣвъ бы видѣти щось такого, чого бы я мôгъ дôткнути ся, що дѣялось бы таки въ моихъ очахъ и що дѣялось бы пôдъ строгимъ надворомъ.

— Прикажи! — каже вôнъ на то зъ великимъ спокоемъ.

— Кажешь, що факіры не лишь можуть силою своеи волѣ такъ зробити, що зерно скôльчить ся, але й можуть прискорити рôстъ.

— Таки ще разъ то кажу.

поѣздки. Подания вносити до 10 жовтня. — На такужь посаду въ осѣдкомъ въ Яблоновѣ розписуе конкурсъ выдѣлъ рады повѣтовои въ Коломыи въ платнею 500 зр. и 227 зр. на поѣздки. Подання треба вносити до 7 жовтня. — Маґістратъ мѣста Дрогобича розписуе конкурсъ на посаду лѣкаря мѣского въ платнею 600 зр. и правомъ до емеритуры. Подання належить вносити до кôнця вересня. — Президія суду карного у Львовѣ розписуе конкурсъ на 4 посады совѣтникôвъ судовыхъ. а то: на двѣ посады при окружнôмъ судѣ въ Золочевѣ, на одну посаду при судѣ краевôмъ у Львовѣ и на одну при судѣ окружнôмъ въ Самборѣ. Подання треба вносити до кôнця вересня. Крôмъ того розписуе тая жь президія конкурсъ на три посады канцелістôвъ судовыхъ, двѣ въ Стрыю а одну въ Березовѣ и на одну посаду ведучого книги ґрунтовй въ Стрыю. Подання вносити до 15, взглядно 10 жовтня. — Маґістратъ мѣста Стрыя розписуе конкурсъ на посаду концепіста въ платнею 800 зр. Першеньство мають укôнчени правники. Подання вносити треба до 30 вересня. — Выдѣлъ Рады повѣтовои въ Залѣщикахъ розписуе конкурсъ на посаду лѣкаря окружного въ осѣдкомъ въ Червоногородѣ. Рôчна платня выносить 500 зр. и 249 зр. на обѣздки. Подання треба вносити до 10 жовтня.

— **Ц. к. Дирекція зелѣзниць державныхъ** подае до вѣдомости, що на шляху Чернôвцѣ, Новоселиця буде въ днемъ 15 с. м. рухъ поѣздôвъ торговыхъ ч. 2553 и 2554 здержаный, такожь застановляе ся рухъ поѣздôвъ ч. 2859 и 2860 на шляху Гадікфалва-Радôвцѣ въ днемъ 30 с. м.; натомѣсть будуть въ днемъ 1 жовтня курсувати поѣзды ч. 2856 и 2858 пôсля розкладу ѣзды въ дня 1-го мая с. р.

— **Памятникъ для пок. Володимира Барвѣньского** уже небавомъ стане на кладовищи Лычакôвскôмъ. П. Левандовскій занятый теперь пôдготованями на мѣсци, де мае памятникъ станути. Пôдмуроване пôдъ статую буде выведене на $2^1/_2$ метра высоко.

— **Рускій народный театръ** выѣхавъ въ Выжницѣ до Снятина, де вчера т. е. 14 вересня мавъ дати першу выставу.

— **На университетѣ львôвскôмъ** было минувшого пôвроку 1.193 ученикôвъ. Мѣжь тыми было Полякôвъ 802, Русинôвъ 385, Нѣмцѣвъ 4. Мадяръ 1, Болгаринъ 1. Пôсля вѣроисповѣдання было 564 рим. кат., 398 гр. кат., 217 жидôвъ, 4 еванґ. У войску служило зъ нихъ 273.

— **Огнѣ** не устають. Що дня майже надходять вѣсти про огнѣ въ рôжныхъ околицяхъ. Якъ бы такъ счислити, кôлько вже майна людского пôшло зъ дымомъ лише въ послѣдныхъ двохъ мѣсяцяхъ, яка бы зъ того вышла велика сума. А все причиною огню неосторожни дѣтваки, селяне, а лишь деколи палѣѣ. Е громады, въ котрыхъ по кôлька разôвъ вже сего року горѣло (н. пр. въ Оглядовѣ). А отъ и въ Сушнѣ, де вже сего року горѣло разъ, въ 4 на 5 с. м. въ ночи о 11 год. повставъ знову огонь и спаливъ 11 загородъ зô всѣмъ добромъ. А хто виненъ? Знахорка! Пôдпила собѣ и стала пôдкурювати корову свяченымъ зѣлемъ. Ну, и пôдкурила такъ, що кôльканайцять родинъ остало безъ хлѣба и даху. Огонь бувъ такій великій и сильный, що въ сусѣднôмъ мѣсточку Витковѣ стали въ звоны бити, а люде збѣгли ся до Сушны на помôчь и загасили огонь. Кажуть, що въ погорѣлцѣвъ нѣхто не бувъ убезпеченый.

— **Убійство и самоубійство.** Ученикъ 7-клясы тернопôльскои ґімназіѣ, Иванъ Шведъ, сынъ мѣщанина зъ Бережанщины, застрѣливъ вчера о 12 год. професора Ґловацкого, коли той выходивъ въ клясы а вôдтакъ и самъ застрѣливъ ся. На слѣдство въ сѣй справѣ выѣхавъ до Тернополя краевый инспекторъ п. Ґерманъ.

— **Противъ одинайцяти злодѣѣвъ** веде ся теперь розправа передъ трибуналомъ присяжныхъ у Львовѣ. Актъ обжалования закидае тôй шайцѣ богато крадежей, участь и помôчь при крадежахъ. Передовсѣмъ ведено передвчера розправу противъ Андруха Буняка, котрый торôкъ бравъ участь въ крадежахъ въ судѣ повѣтовôмъ въ Городку и у Львовѣ. Особливо крадежію у Львовѣ давъ вôнъ собѣ свѣдоцтво дуже вправного злодѣя. Будынку стерегла варта войскова, а вôнъ таки краты выломивъ и дôставъ ся до середины. Вже вели противъ него розправу, якъ вôнъ зачавъ удавати божевôльного. Вôддали его на Кульпаркôвъ, а вôнъ зъ вôдтамъ утѣкъ. Ажь недавно зловлено его. Товаришѣ его засуджени на кôлька лѣтъ вязницѣ. При розправѣ мовчить Бунякъ уперто и не вôдповѣдае нѣчого. За те свѣдки потверджають его вину.

— **Нещасливи пригоды.** Въ бориславскихъ копальняхъ воску земного згинувъ тыми днями робôтникъ Францъ Войнаръ зъ Корчина, задушеный ґазами въ закопѣ. Иншого робôтника Гриня Шевчука придусила въ хôднику пôдземнôмъ брила покладу земного и тяжко поранила его.

— **Жнива у вехôднôй Галичинѣ** сего року покôнчено значно скорше, якъ давнѣйшими роками. Нинѣ мало вже находить ся збôжа по поляхъ, хиба де въ горахъ. Загаломъ взявши жнива були добрй. Горохъ, бôбъ и гречка переважно добрй. Команиця трохи пригорѣла, сѣна не дописали, на отаву мала надѣя. Кукуруза переважно добра; що до картофлѣ кажуть, що зараза на нѣй ширить ся, впрочôмъ и она незла.

— **Зъ Самбора пишуть до „Дѣла“:** Господарь зô Сприня, Стефанъ Цимбалякъ сховавъ собѣ на старй лѣта 15 зр. (десятку и пятку). Якось передъ рокомъ Стефанъ тяжко занедужавъ: вôдняло ему правый бôкъ, руку, ногу и мову. Ставши калѣкою, пригадавъ собѣ на схованй грошѣ та тѣшивъ ся, що буде на тютюнъ. Тымчасомъ дуже завѣвъ ся въ своѣй надѣи, бо банкноты не мали вже вартости и не можна было ихъ нѣгде вымѣняти. Тогдѣ то написавъ о. Ф. Рабѣй просьбу до Е. В. Цѣсаря таки по руски и за мѣсяць зъ цѣсарскои канцеляріи надослано Цимбалякови пятнацять новыхъ ґульденôвъ.

— Такъ, що было, скôльившись штучно, покрылось бы до кôлькохъ годинъ листемъ, а вôдтакъ бы зацвило и зродило овочѣ?

— А вжежь!

— И ты такожь мôгъ бы такъ зробити... тутъ на мѣсци.... и въ нашихъ очахъ?

— Розумѣе ся!

— Ну, а колижь?

— Хочь бы й заразъ, коли хочешь.

— Нехай буде!

— Выберижь собѣ зерно й мѣсце, де хочешь, щобы оно скôльчило ся.... закопай его въ землю такъ, абы я того не видѣвъ й присягнись, що скоро такъ зробишь, не дôткнешь ся анѣ мене, анѣ ростины.

— Даю тобѣ на то слово.

....Вышовши передъ кôлькома годинами зъ лѣса на ту полянку, знайшовъ я оденъ изъ тыхъ блыскучихъ якъ золото, малыхъ, дикихъ ананасôвъ, що то дуже принадни й пахнуть такъ дуже. Коли я его попоѣвъ, выкопавъ я пôсля принятого звычаю, котрого свято держать ся многи подорожники, держакомъ мого тесака въ земли ямку и всадивъ до неи китичку зеленыхъ листочкôвъ, котра, якъ звѣстно, есть на вершку кождого ананасового овоча.

По шести мѣсяцяхъ выросте той пагонець въ нову ростину, котра зродить новй овочѣ, котра показавшись колись въ будучности подорожникови, що буде переходити тою глухою пустинею, безъ запасôвъ и въ нуждѣ уратуе житє. (Конець буде.)

Зъ судовои салѣ.

(Надужитя скарбовй на Буковинѣ).

Дня 12 с. м. у Вѣдни передъ трибуналомъ карнымъ зачавъ ся процесъ о надужитя скарбовй на Буковинѣ. До розправы завôзвано 93 свѣдкôвъ. Розправа потреває имовѣрно зо три тыжнѣ. Обжаловано 22 урядникôвъ высшихъ и низшихъ та кôлькохъ купцѣвъ о злочинъ надужитя власти урядовои, обманьства, спроневѣреня и зôпсутя. На лавѣ обжалованыхъ засѣли: Иванъ Тшценецкій, начальникъ дирекціѣ скарбу въ Чернôвцяхъ; — Вікторъ Шпендлінґъ, инспекторъ скарбовый въ Сучавѣ; — Францъ Коберскій, управитель уряду цлового въ Чернôвцяхъ; — Игн. Малковскій (зять Тшценецкого), Иванъ Волошиновичь комісарь скарбовый, Ант. Чаля управитель цловый, Марк. Радомскій, асистентъ цловый; респіціенты: Банко, Яновичь, Ноґа и Воднарикъ (зять Шпендлінґа); стражники скарбовй: Трабентъ, Голиньскій и Тиранъ; жиды-купцѣ: Альбрехтъ, Блюменфельдъ, Ґольдштайнъ, Грудеръ, Гохберґъ, Юзвранъ, Розенгекъ и Лянґнеръ.

Зъ акту обжалования, котрый занимае 90 аркушѣвъ письма, выймаемо слѣдуючй данй:

На весну 1891 р. посыпались доносы до ц. к. Міністерства скарбу о надужитяхъ. Ц. к. Міністерство зарядило доходжене, а вôдтакъ зачала урядувати карна комісія слѣдча. Комісія мала трудну задачу, бо все, вôдъ котрыхъ можна было чого дôзнатись, брали участь въ тыхъ карыгôдныхъ чинахъ. Тожь прокураторія констатуе, що факты зôбранй въ слѣдствѣ суть лишь малою частиною дефравдацій и мальверсацій, доконаныхъ въ Буковинѣ, бо много слѣдôвъ зъ лѣтами затратилось и много свѣдкôвъ десь пощезало. Однакъ можна твердити, що скарбъ державный потерпѣвъ шкоды на міліоны. Найвысшй три урядники скарбовй въ Буковинѣ: Тшценецкій, Шпендлінґъ и Коберскій лично проводили дефравдаціи цла на граници румуньскôй, а спôльниками були Осія Блюменфельдъ et consortes. Зыски зъ мальверсаціи дѣлились мѣжь спôльникôвъ. Цѣле населене знало о надужитяхъ и обманьствахъ.

Вôдтакъ описуе актъ обжалования поодинокй надужитя Тшценецкого, котрый не гордивъ и малыми доходами и ховавъ до кишенѣ канцелярійни павшалѣ. Напр. щобы не выдати на свѣтло грошей, увôльнивъ урядникôвъ вôдъ пополудневои роботы; бравъ грошѣ на меблѣ канцелярійни, а меблѣвъ не справлявъ, такъ що вкôнци урядники мусѣли за власнй грошѣ купувати до бюръ столы и крѣсла, бо не было анѣ на чôмъ писати, анѣ сидѣти. А якъ коли що й куплено, то обжалованый не плативъ рахункôвъ, такъ що жадна фірма черновецка не хотѣла вкôнци нѣчого давати, хиба за горôвку. Одно лише бюро президіяльне было уряджене пышно, бо ту принимавъ Тшценецкій богато своихъ приятельокъ. Своею дорогою у одной зъ нихъ забравъ 6000 зр. „на переховокъ“ и не звернувъ; иншôй знову заплативъ такъ, що позволивъ ѣй отворити трафіку, словомъ, и на тôмъ поли показувавъ вôнъ великій сприть.

И домашне житє инспектора Шпендлінґа критикуе актъ обжалования остро, а Коберского зве піякомъ, картяремъ, волоцюгою и т. п.

Що до фактôвъ карыгôдныхъ, то найдовше обговорюе актъ обжалования пачкарство збôжа. Що ночи перепачковувано збôже цѣлыми ваґонами, такъ що въ ровѣ на граници зъ розсыпаного зерна розрôсъ ся широко овесъ.

Факторъ Хаімъ Гохберґъ богато лѣтъ бувъ посередникомъ межи пачкарями а урядниками, ажь одного дня самъ донѣсъ власти о всѣхъ надужитяхъ. Дотеперь ще не знати, чому вôнъ такъ зробивъ. Крôмъ Гохберґа потвердивъ повысшй маніпуляціѣ тажожь управитель уряду цлового Банческуль, закимъ убивъ ся. Слѣдство не могло выкрыти, що именно спонукало Банческуля до участи въ обманьствахъ, бо то бувъ чоловѣкъ заможный и якъ показалось, не лише не мавъ зъ тыхъ надужить нѣякого хôсна, але ще й инши вымањували вôдъ него грошѣ.

Вôдчитане акту обжалования заняло цѣлый першій день розправы.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Пятицеркви 15 вересня. Е. Вел. Цѣсарь выѣхавъ вчера вечеромъ о 7 год. 30 мін. до Вѣдня.

Вѣдень 15 вересня. Вчера вечеромъ приѣхавъ тутъ грецкій король и поѣхавъ нинѣ дальше до Ґмунденъ. — Суплентъ ґімназіяльный Брониковскій въ Краковѣ именованый дѣйстнымъ учителемъ школы промысловои у Львовѣ.

Гамбурґъ 15 вересня. Вчера занедужало тутъ 344 людей а померло 148.

Ґенова 15 лютого. Король и королева вôдъѣзджають нинѣ до Монцы. Президентъ выставы Раджджо одержавъ титулъ ґрафа, бурмістръ мѣста Барцельоны велику ленту ордера св. Маврикія.

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Краковецкій

Инсераты („оповѣщеня приватнѣ“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ такожь для „Ґазеты Львôвскои“ принимае лишь „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де такожь знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Експедиція мѣсцева

НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнѣ“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ такожь для „Ґазеты Львôвскои“ вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона.

Зъ друкарнѣ В. Лоньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.